

عرفان و رندی در شعرِ

حافظ

داریوش آشوری

نشرموز

فردیت در اخلاق	۲۲۶
گاردنی و شریعت	۲۳۴
گلستانهای ماقبل	۲۴۰
گلستانهای راز	۲۴۷
دراب و عیش آهان	۲۵۴
دانان سخن	۲۶۹
نکته های	۲۷۶
نکته های	۲۸۷
فهرست	۲۹۷
دیباچه	۳۰۱
درآمد	۳۰۹
بخش یکم: بنیادهای انسان‌شناسی صوفیانه	۳۵
اسطوره و سرnamون	۳۶
اسطوره‌ی آفرینش در دین‌های ابراهیمی	۵۰
بخش دوم: مطالعه‌ی میان‌متنه	۶۷
سرسخن	۶۸
گزیده‌ی کشف‌الاسرار	۸۶
گزیده‌ی مرصاد‌العباد	۱۱۹
دو مکتب تأویلی	۱۳۹

۳۴۶	فردیت در اخلاقِ رندانه
۳۵۵	شعرِ رندانه و شعرِ زهد
۳۷۵	خلوتگه راز
۳۸۱	شراب و عیشِ نهان
۳۸۹	پایانِ سخن

کتاب که در دسته‌داریِ همان محقق فلسفی جایز است که شعرِ کنم
آن در ۱۷۷۷ میلادی شدو اکنون با تاریکی انسانی و کلستی و افروزه
سیار در مطالب آن دیگر بار مستقر می‌شود. نام کتاب و آیه عرفان و
زندگی و شعر حافظ تغیر داده‌انم که درون مایه‌ی حافظ را بهتر از
مستر نایسی حافظه می‌دانم آنچه این پژوهش همیشی آن است
شان داشتنی در هم تکمیل عرفانه و فردانیه در شعر حافظ
است. یافتن پویانکار و گرایش‌کار بظری آن دو مایه را علی‌گذار انسانی
کتاب همان است که در مشهور یکمیان و دویلین مکرر اند کوچک‌نمایم
در عین مطالعات آن و انتشی‌ی عیش ای پیش‌تر اخراج پایه‌ی انسان
موضعی، مایل‌بینی من کلستی و افروزه فصل‌های فرم‌بران اند طبع
وارشون و پیشتر عرضه کردند این
الآن می‌دانم این
فارسی می‌دانم این
جهت برداش کنم که خطر من کند و چشم کلمه‌گرانی می‌گردانم

بخش سوم: شعر و عرفان ۱۶۷

۱۶۸	از تصویف زاهدانه به تصویف شاعرانه
۱۸۰	از شعر صوفیانه به شعر رندانه

بخش چهارم: عرفان و رندی در دیوان حافظ ۲۰۷

۲۰۸	سرسخن
۲۱۴	درام عارفانه‌ی سرنوشت و سرگذشت جان
۲۲۲	طرح ساختار سرنوشتی در دیوان حافظ
۲۳۴	رویارویی ازلی: آدم در برابر ملک
۲۵۲	یگانگی ازلی: آم و حافظ
۲۵۶	گناه نخستین
۲۶۱	نسبت حافظ با آدم
۲۷۰	ستیز ازلی و ابدی: حافظ و زاهد
۲۷۳	زهد صوفیانه
۲۷۷	حافظ و ارزش زهد
۲۸۷	تقدیر ازلی آدم/حافظ: رند و رندی
۳۰۴	گذار ازلی: از مسجد به خرابات
۳۱۸	زمان ازلی و یادکرد آن
۳۲۲	هوای بازگشت
۳۲۸	حکمت آفرینش: بازی جهان
۳۴۳	اخلاق رندانه

۹۷۷	پیش‌بینی شعر و عرفان، کتابخانه کلاریس تئاتر
۹۷۸	۶۵۷ پیش‌بینی شعر و عرفان، کتابخانه کلاریس تئاتر
۹۷۹	۶۵۷ پیش‌بینی شعر و عرفان، کتابخانه کلاریس تئاتر
۹۸۰	۶۵۸ پیش‌بینی شعر و عرفان، کتابخانه کلاریس تئاتر
۹۸۱	۶۵۸ پیش‌بینی شعر و عرفان، کتابخانه کلاریس تئاتر
۹۸۲	۶۵۸ پیش‌بینی شعر و عرفان، کتابخانه کلاریس تئاتر

دیباچه

کتابی که در دست دارید همان هستی‌شناسی حافظ است که نشر یکم آن در ۱۳۷۷ منتشر شد و اکنون با بازنگری اساسی و کاست و افزود بسیار در مطالب آن دیگر بار منتشر می‌شود. نام کتاب را به عرفان و رندی در شعر حافظ تغییر داده‌ام که درون‌مایه‌ی کتاب را بهتر از «هستی‌شناسی حافظ» می‌رساند. آنچه این پژوهش در پی آن است نشان دادن همین در هم تندیگی «عرفان» و «رندی» در شعر حافظ است و یافتن پیوندگاه و گرانیگاه نظری آن دو. مایه و دیدگاه اساسی کتاب همان است که در نشر یکم آن بود. در این نشر، اما، کوشیده‌ام در پرتو مطالعات تازه و اندیشه‌ی بیش و بیشتر در باره‌ی این موضوع، با بازبینی متن گذشته و افزودن فصل‌های تازه بر آن، آن طرح را روشن تر و پخته‌تر عرضه کنم.

از آن جا که این گونه مطالعه از راه مفهوم‌ها و روش‌های علوم انسانی مدرن در باره‌ی جُستارمایه‌های فرهنگ و ادبیات در زبان فارسی هنوز چندان آزموده و پرورده نشده است، کوشش در این جهت برای کسی که خطر می‌کند و چنین کار گرانی را به گردن

زمینه‌ی علوم اجتماعی و فلسفه و ترم‌شناسی علوم انسانی کار کرده و در این زمینه‌ها مقاله و کتاب نوشته و ترجمه کرده، چرا به حافظ پرداخته است؟ این پرسشی ست بهجا که پاسخ گفتن به آن چه بسا به زدودن برخی ابهام‌ها در ذهن خوانندگان این کتاب و فهم بهتر معنا و مقصود آن یاری کند. آشکار است که در میان ما انتظار همگانی آن است که کتابی در باره‌ی حافظ را می‌باید یک «ادیب» بنویسد، یعنی کسی که بر سر دانش ادبی، به اصطلاح، استخوان خرد کرده و چیرگی خود را در این کار به اثبات رسانیده باشد. یک دانشجوی علوم انسانی را با این کار چه کار؟

نکته‌ای که در این باب می‌باید یادآور شد این است که فهم یک متن یا اثر ادبی، تا آن جا که به فهم «ادبی» متن مربوط می‌شود، یعنی مسائل و دشواری‌های زبانی درست‌خواندن و فهمیدن یک متن از نظر لغتشناسی و دستورشناسی، و نیز درک شگردها و هنرآوری‌های زبانی، کار ادیب است و به ادبیات‌شناسی مربوط است، به معنایی که در دانشکده‌های ادبیات درس می‌دهند و می‌پژوهند. اما، از سوی دیگر، هر اثر ادبی و هنری اگرچه فراورده و آفریده‌ی ذهن یک فرد است، از آن جهت که هر ذهن فردی از یک متن جمعی فرهنگی و تاریخی برمری خیزد و به آن تکیه دارد و محدود به آن است، فراورده‌ی یک زندگانی تاریخی و فرهنگی نیز هست؛ زندگانی‌ای که همچون زمینه‌ای ناخودآگاه در زیرمتن آن نشسته است. بی آن زمینه نه فردیت آفریننده‌ی اثر در میان می‌بود و نه آفرینندگی ادبی و هنری وی. اثر ادبی و هنری از این جهت، یعنی از جهت پیوند آن با زیرمتن تاریخی و فرهنگی، در قلمرو اندیشه‌ی علمی و فلسفی مدرن، جُستارمایه‌ی پژوهش و اندیشه برای فیلسوف و جامعه‌شناس و

می‌گیرد کاری است بسیار دشوار و توان‌فرسا. همچنین فهمیده شدن و بهویژه درست فهمیده شدن آن به دلیل دشواری مطلب و ناآشنایی افق دید و روش و زبان بیان آن، مسائل و مشکلات بسیار دارد.

چه بسا بزرگ‌ترین گرفتاری در زمینه‌ی درک درست مایه و روش چنین پژوهشی «آشنایی» بیش از اندازه‌ی ما با حافظ و گمانی است که کم‌و-بیش هر کس از فهم او نزد خود دارد، و ای بسا گمانی غیورانه و متعصبانه، چنان که «آشنایی‌زادایی» از او را برای قرار دادن اندیشه‌ی وی در افق تازه‌ای از فهم، بسیار دشوار می‌کند. به هر حال، نویسنده‌ی این کتاب با گذاردن بیش از دو سال دیگر بر سر پژوهش و مطالعه و باریک‌اندیشی بیش‌تر در باره‌ی این موضوع، با فرصتی که به همت یک نهاد فرهنگی بین‌المللی برای او فراهم شد، این کتاب را از نو پرداخت، با این امید که حاصل آن اکنون پیراسته‌تر و پرداخته‌تر و دریافت‌تر عرضه شده باشد. مطالعات بیش‌تر برای این موضوع؛ زمینه‌های گوناگونی چون تفسیرشناسی فلسفی (hermeneutics)، و کاربرد آن در معناشناسی متن‌های ادبی، اسطوره‌شناسی، تاریخ تصوف، و تاریخ ادبیات فارسی را در بر داشت.

نکته‌ی مهمی که در نشر یکم ناگفته مانده بود روش این پژوهش و شیوه‌ی رهیافت آن به جُستارمایه‌ی خود بود که به طبع دشواری‌هایی در فهم آن پیش می‌آورد. در این نشر روش کار را، که برای دریافت درست آن اهمیت اساسی دارد، در «درامِ» کتاب بازگفته‌ام.

اما، پیش از درامدن به اصل مطلب، بد نیست به پرسشی بپردازیم که چه بسا برای کسانی از خوانندگان من مطرح باشد؛ و آن این که مرا با حافظ چه کار و حافظ را با من چه نسبت؟ کسی را که تاکنون در